

D. RUSSO

STUDII ISTORICE GRECO-ROMÂNE

OPERE POSTUME

Publicate supt îngrijirea lui

CONSTANTIN C. GIURESCU

Profesor la Universitatea din București

de

ARIADNA CAMARIANO și NESTOR CAMARIANO

TOMUL I

Cu 25 de planșe afară din text

BUCUREȘTI

FUNDATAȚIA PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ «REGELE CAROL II»

39, Bulevardul Lascăr Catargi, 39

1939

Izvoarele lui Codex Dimonie.

Izvoarele lui Codex Dimonie¹.

[Prima învățătură e fără început. Inceputul textului macedo-român de astăzi (Jahresbericht des Instituts für rumänische Sprache zu Leipzig, 4(1897) p. 138) corespunde cu p. 377 din *Damaschin Studitul*, Θησαυρός, Veneția 1742, și merge până la sfârșitul omiliei. In unele părți traducerea macedoromână e prescurtată. Omilia Studitului e o traducere după ‘Ι πι πο λύ το υ Ρώμης: Λόγος περὶ συντελείας τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρονοσίαν = Migne, *Patrologia gr.*, vol. 10 p. 904.

Damaschin Studitul
Θησαυρός, ed. 1742 p. 377-380

Codex Dimonie
Jahresbericht, 4 p. 138-146
(f. 11-13b)

Inc.: ’Εσὺ ἔκαμες τοὺς Ἀγ-
γέλους, τοὺς ἀρχαγγέλους, καὶ
ὅλα τὰ οὐράνια τάγματα· ἐσὺ
εἶσαι ἐκεῖνος ὃποι τρέμουν οἱ ἄ-
νθυστοι· ὃποι ὑφοῦνται ἢ βρύσες·
ὅποι τρομάσουν τὰ ὅρη, ὃποι
φρίσσουν οἱ κάμποι· ἐσὺ εἶσαι ὁ
κτίστης καὶ δῆμιουργὸς τοῦ σύμ-
παντος κόσμου· ἐσὺ μᾶξ ἐπλασες
ἀπὸ τὴν γῆν· ἐσὺ ἐδημιούργησες
τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα, ἀπὸ τὸ ἐδι-

Inc.: τζέρου τήνε ήλλφυτζέσση
άνγγελη σσάχφάνγγελη ντή τήνε
τράμουρα μουντζάλη σσάτζάνηλε
ντητήνε σκουλκουτεσκου παζλε α-
μά τήνε ἐστστη τζηνάτρουπουησσα
νάνη ντουμηντζάλε τήνε λήτ σσα
τούτε λλούκαρρα ατζέλε τζης-
βετου σσατζέλε τζηνουςβεντου σσα
ηουδά νουτηαφλάμου ατζζούνου
ηηηηηδός ηηηηηουλληάτου μη ἀ-
φετζημου ατζέλε μπούνε ατζαηα

¹ Supt acest titlu dăm materialul cules mai de mult de regretatul nostru unchiu referitor la izvoarele lui Codex Dimonie, care material a rămas ne-prelucrat. Codex Dimonie se află astăzi printre manuscrisele necatalogate din Biblioteca Academiei Române.

κόν σου πρόσωπον σαλεύεται ἡ γῆ, ἐσύ ἐπιβλέπεις ἐπὶ τὴν γῆν καὶ σείεται καὶ ἡμεῖς, πότε σὲ ἔθρεψάμεν, ἢ ἐποτίσαμεν, ἢ ἐντύσαμεν, ἢ ἐδεχθήκαμεν, ἢ ἐκιτάξαμεν; τότε θέλει τοὺς ἀποκριθῆ ὁ φοινερὸς βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, λέγοντας μὲν ἵλαρότητα ἐπειδὴ ἐκάματε καλὸν εἰς ἔνα ἀπὸ τούτους τοὺς παρὰ μικροὺς ἀνθρώπους τοὺς πτωχούς, ἐμένα τὸ ἐκάματε ἐκεῖνο τὸ καλὸν διέτοι οἱ πτωχοὶ εἶναι ἐδικοί μου ἀδελφοὶ καὶ φίλοι.

Τότε ἔρει καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων πορεύεσθε ἀπὸ ἐμοῦ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ δικαῖολῷ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ etc.

"Ετεροι λόγοι διαφόρων ἀγίων καὶ διδασκάλων. Τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ λόγος α'. Μέγιστος καὶ λίαν ψυχωφελής. Εὐλόγησον Πάτερ.

Μαργαρῖται, ed. 1675 p. 255

Inc.: Δεῦτε, ἀγαπητοί, δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοί μου, τὸ ἐκλεκτὸν ποίμνιον τοῦ πατρός, οἱ ἐσφραγισμένοι τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται· δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατε λόγον σωτήριον τῶν ψυχῶν ὑμῶν etc.

ντουμνητζάλε . . . ατούμτζηα βασ-
λατζακα καλήχηα καλήχηα αννήα
νουήν φέτζητου μαλλα φέτζητου
αουάρφανλωρ μπούνου μηά α-
τζέλμπούν αννήα ἡνλουφέτζητου
κατζέ ουάρφανλη σάντου αν-
νέη φράτζα σσακουσουρήνη σσα-
πῶη βαζλά ντζάκα ατζηλώρ τζη-
σάν ντηνάστάνκα τζητζάτζε τρού
ἀγηουλ βάνγχεληου μαθέον κε
25 στηχ. 41.

(ρουμενα) σήρετε απεμένα ηκα-
τηραμένη ης το πήρ τω εδνηων
τῶ ηηημηζμένων δηατών δηά-
νωλων κ. δηατους ανγγέλουςτου.

(ελινηρα) πορέθεστε απεμού η-
κατηραμένη ηηηοπήρ τὸ εδνηων
τωηημαζμένῶν τωδηάνθωλ κ. τής
ανγγέλης αυτοῦ etc.

Αιστα διδαχιε σκαντα καντου-
κιστστο (τη ἄγηουλ εφρεέμ) ἐτερη
λῶγη δηαφῶρον ἄγηον κ. δηδά-
σκαλον του αγήου εφρεέμ λό-
γως . . . α μεγηστός κ. λήαν ψη-
χωφελής ενλόγησον πάτερ.¹

Jahresbericht, 4 p. 178—198
(f. 24 b—31).

Inc.: Βηγήτζα βρούτζα βηγή-
τζα τατανη σσαφράζλη αννέη
αληπάτα κουπήα ατάτουλουη τζη-
χήτζ σημνάτζα ωήλε αχρηστο-
λουη βηγήτζα φουμηάλε σήα-
κουλτάτζα κγρέηου αξήτου πρή
σουφλητλε αβωάςστρε etc.

¹ Această didacie dela f. 24b — 27b este din *Efrem Sirul Mărgăritai* ed. 1675, p. 255—257, iar dela f. 27b, 27 din *Damaschin Studitul*, Θησαυρός, ed. 1742, p. 351: δ ἄγιος Ἰωάννης περιπατῶντας, până la sfârșit.

Didahia cu viața Sfântului Antonie (Jahresbericht, 1 p. 8—51) este tradusă după un text grecesc de sigur; în Biblioteca Academiei Române se află un manuscris nr. 908 gr. al cărui text este foarte apropiat de versiunea macedoromână. Iată câteva rânduri dela început, cu toate greșelile de ortografie, spre comparație.

Ms. gr. 908 f. 1. din Bibl.
Acad. Rom.

... Ακοῦσατε μήταν καὶ θαν-
μαστὴν δηγῆγησιν, εὐλογιμένη χρι-
στηανή, περὶ τοῦ αγίου ὄντο-
νήου καὶ περὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ
τοπός ἥλθον ὁδέμων εἰς το κη-
λήον, τοῦ ἀγίου αντονήου πρό-
ταργά τηνήκτα καὶ ἔκρουσην την
πόρταν τοῦ κηλήου etc.

Ioan Hrisostom, Περὶ μετανοίας,
Μαργαρῖται, ed. 1645 p. 144—147

Inc.: "Οσπερ οἱ σπείραντες δὲν
ῷφελοῦνται, δταν ῥίζουν τὸν σπό-
ρον εἰς τὴν στράταν, οὕτως οὐδὲ
ἡμεῖς ὡφελούμεσθεν λεγόμενοι χρι-
στιανοί, ἐὰν δὲν ἔχωμεν καὶ τὰ
ἔργα νὰ ἀκολουθοῦν τὸ ὄνομα·
καὶ ἐὰν θέλετε νὰ σᾶς φέρω ἀξιό-
πιστον μάρτυρα τὸν ἀδελφόθεον
Ἰάκωβον λέγοντα: ἡ πίστις χωρὶς
τῶν ἔργων νεκρὰ ἔστι. etc.

Codex Dimonie

Jahresbericht, 1 p. 8-22(f. 48-57b)

Ααβτάτζα βωῇ φράτζα κρηστ-
στήνη σλῶμου ντηουρηά κλλε
ντηαγηοῦλ αντωνῆου ντηάζα σσκα-
κοῦμου σσάν ντηά τρού κηλήα αλ-
λοῦη σσάς παλακάρσηά λάντου-
μηντζα νουάπτηα μηά ἡλλοῦης
δέμουνλου ντηλληάσσούνα λλάξ ούσ-
σα etc.

Αιστα διδαχιε τιν τζωι μαρι.

Jahresbericht, 5 p. 212 — 226

(f. 57 b—62 b)

Inc.: Αοδτζάτζα βάηδλουη-
στήζα κρηστστήνη σηλουάτζα
ντηοῦ ρηάκλε σσασηακηκασήτζα
κγήνε καουράτζαλη ατζελλη τζη
σηάμηνα μηάνοῦλφ φηλησηάστστε
λοῦκουρου κάν τού σηαρροῦκα
σημηντζα πρητουκάλλησουρη ασ-
σ τζε σσά ἀνάω νουῦναφηληση-
άστστε λοῦκοῦρρου κατζέ νάκλή
μάμου κρηστστήνη σέστε καα-
βεμου σσάλου καρά τζήναγήνα
ντουπάνοῦμα σσά σεστέ κα δρετζη
σηθήκ αντούκγου αξήτου σσπηστή-
πισήτα μάρτουρήε ατώμνουλουη
φράτε ηάκῶνη τζητζάτζε ηπήστης
χωρής τώνεργων νεκράς ἔστη etc.

¹ Επιτομὴ τῆς ἱερᾶς ἴστορίας (Jahresbericht, 5 p. 240—266, f. 68 b—79) este tradusă din Ποικίλη διδασκαλία ἥτοι Ἀλφαβητάριον

εύρυμαθείας ἐν ᾧ εύρισκονται μαθήματα ὡφέλιμα ἵνα διδάσκωνται τὰ εἰς Τουρκίαν μικρὰ παιδία τῶν χριστιανῶν φιλοπόνως συγγραφέντα παρὰ τοῦ ἐν Ἱερεῦσιν ἐλλογίμου διδασκάλου Πολυζώντο τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐν Βιέννη 1803 παρὰ Γεωργίῳ Βεντότῃ¹ (Invătătură variată sau Abecedar lesnicios în care se găsesc invățături folositoare pentru instruirea copiilor mici ai creștinilor din Turcia, scrisă cu îngrijire de cel între preoți invățătul dascăl Polizois Contu din Ianina. Viena 1803, la Gheorghe Vendoti); a doua ediție Viena 1806, a treia ediție Viena 1818. Am afirmat gresit în *Elenizmul în România* p. 40 că originalul lui Dimonie e Darvari, 'Επιτομὴ τῆς Ἱερᾶς ἱστορίας τῆς Ἑκκλησίας, fiind indus în eroare de un exemplar defectuos și fără titlu, pe care l-am atribuit lui Darvari (care a publicat la 1803 o carte supt acest titlu). 'Επιτομὴ τῆς Ἱερᾶς ἱστορίας, e titlul părții a doua din cartea de mai sus a lui Contu².

'Επιτομὴ τῆς Ἱερᾶς ἱστορίας. Περίοδος πρώτη. Ἡ ὁποία περιλαμβάνει 2262 χρόνους ἀπὸ τῆς πλάσεως τοῦ κόσμου ἕως τοῦ καταχλυσμοῦ.

Ποικίλη διδασκαλία, ed. II, 1806 p. 15-53.

'Ἐρ. Ποῖος ἔπλασε τοῦτον τὸν μέγαν κόσμον;

'Ἀπ. Ὁ μόνος παντοδύναμος Θεός.

'Ἐρ. Πότε τὸν ἔπλασε;

'Ἀπ. Πρὸ πέντε χιλιάδων καὶ πεντακοσίων ὀκτὼ χρόνων πρὶν

Επιτομὴ τῆς ηεράς ηστορίας περιηῶδος πρώτη ηῶπία περιλαμβάνη 2262 ἑτη αποτής πλάσιος τουτέστη τουκόζμου εῶς του κατάκληζμού.

Jahresbericht, 5 p. 240-266 (f. 68b-79).

Ἐρώτησις. Καρε οτετε αἡστα ἔτα

α(πόκρισις) τουμνητζά.
καντου οτηάντε.

τυήντηα 5508 ντήφυταρήα ἀ-
χριστόλουη ανωστρούη ησούς χρι-
στος.

¹ A. Papadopoulos-Vretos, Νεοελληνικὴ φιλολογία, Atena 1857, vol. 2 p. 127.

² Cartea lui Polizois Contu (ed. II din 1806) s'a tradus în românește de arhimandritul Nicodim Greceanul și s'a tipărit la Sibiu în 1811, supt titlul: *Invățături de multe științe*, vezi Bianu-Hodoș-Simonescu, *Bibliografia românească veche*, 3 p. 41—45; cf. și Onisifor Ghibu, *Din istoria literaturii didactice românești*, în *Analele Acad. Rom.*, secț. liter., ser. II, tom. 38 (1916) p. 83.

τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν τρι(δαρε) τὴτζη σστρακάρε λουν
 'Ιησοῦ Χριστοῦ. τημέτε λουηαράτήσι. etc.

'Ερ. 'Απὸ τί, καὶ διὰ μέσου
 τίνος τὸν ἔπλασεν; etc.

Se vede că traducătorul român a avut înaintea ochilor prima ediție din *Ποικίλη διδασκαλία*, care îmi este neaccesibilă. Iată motivele cari mă fac să afirm acest lucru. În traducerea macedo-română a primului capitol găsim reprobus în codex Dimonie și titlul grecesc *'Ἐπιτομὴ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας περίοδος πρώτη ἡ ὁποία περιλαμβάνει 2262 ἔτη*. În ediția a doua și a treia grecească pe cari le-am supt ochi în loc de *ἔτη* găsesc sinonimul *χρόνους*. Nu e probabil că traducătorul român a schimbat *χρόνους* în *ἔτη* luându-se în considerație servilitatea cu care reproduce și traduce originalul grecesc.

La f. 71, 7 traducătorul reproduce iarăși titlul capitolului: *περίοδος δευτέρα ἡ ὁποία λαμβάνει ἔτη 1207 ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦτο ἐστιν, ἥσως τῆς αλήσεος τοῦ Ἀθραάμ* (periodul al doilea care cuprinde ani 1207 dela potop adică până la chemarea lui Avraam).

Și aci în traducerea românească avem *ἔτη* pe când în textul grecesc din a doua și a treia ediție avem sinonimul *χρόνους*, care *χρόνους* de sigur e o schimbare a lui Contu. În ce privește cuvântul neinteligibil *αλήσεος* din codex Dimonie dacă recurgem la originalul grecesc găsim deslegarea enigmei. În textul grecesc din a doua și a treia ediție a lui Contu, cuvântului *αλήσεος* corespunde cuvântul *καλέσματος*, ceea ce de sigur în prima ediție a lui Contu a fost *κλήσεως*, iar copistul sau Weigand redând greșit litera grecească *κ* cu *α* a scris *αλήσεος* în loc de *κλήσεως*.

Κλῆσις, *κλήσεως* = chemare, care cu un cuvânt mai popular în greaca modernă se zice *κάλεσμα*. De unde reiese că Contu revizuind prima ediție a făcut-o mai aplă mai pe înțelesul tuturor în edițiile de mai târziu și astfel a schimbat cuvintele limbii puriste: *ἔτη* în *χρόνους* și *κλῆσις* în *κάλεσμα*¹.

¹ G. Weigand a încercat să emendeze cuvântul și în loc de *αλήσεος* cum a reprobus în p. 246 (f. 71, 8), îndrepteză în p. 247: «*ἀλύσεως* (*ἀλύξεως* = *Flucht*, *Auszug*?). Că nu este vorba de fuga sau mutarea lui Avram, ci de chemarea lui, știm din istoria sfântă și ne spune precis chiar Codex

Damaschin Studitul Λόγος εἰς τὴν θεόσωμεν ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Θησαυρός ed. 1742, p. 103—115.

Inc.: Τὰ κακὰ καὶ οἱ πειρασμοί, ὅποι συμβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀπὸ τρεῖς αἰτίας γίνονται ἢ ἀπὸ δοκιμὴν Θεοῦ, ὅποι δοκιμάζει ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρωπὸν, νὰ ἴδῃ ἐὰν καὶ εἰς τὸν κακὸν καιρὸν τὸν ἀγαπᾶ, ἢ μόνον εἰς τὴν εὐημερίαν του. etc.

Damaschin Studitul Λόγος πεζή φράσει εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Λόγος ΙΓ'.

Θησαυρός, ed. 1742, p. 192—202.

Inc.: Πάλιν ἔορτή, καὶ πάλιν πανήγυρις. ‘Εορτή, ὅχι ὡς τὴν ἔχθεσινήν, καὶ ὡς τὴν προγένεσινήν, ἀλλὰ ἔορτὴ μεγάλη καὶ θαυμαστὴ καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων

Αιστα διδαχει εστε α Ητιστολουι τζουα τη παστστε. Jahresbericht 5, p. 266—296 (f. 79 b—90 b).

Inc.: Ρράληλε σσά δέμουννλη τζηήντρα ντρου ουάμηνη τητρέη ητήη σφάκου ητητρά δοκυμίηαλ τη τουμητζά δμλου σλουβηάτα ουνουάρα σσπρηρράου καντού εστε τήσε βασίλια τουμητζά ήμακάντου έστε δμλου τρού γγηνέτζα ἀτούμτζηα λούνα είτο.

Διδαχια στα Μαρια καν σφετζε σταμάρηα δηδαχήα αλληέη έστε σταησόδήα καὶ στουδήτου λόγος πεζή φράση ής τὰ ησώδηα τῆς ηπερήευλογημένης δεσπήνης ημίον Θεοτόκου καὶ αήπαρθένου μαρήας λόγος ΙΓ.

Jahresbericht, 6 p. 86—114 (f. 91—101 b).

Inc...: Νναπώη σσάρμπατουάρε σσναπδή παναγγήρου σάρμπατουάρε νούκα σαρμπατουάρηα τηαέρη σσκάττηαουλτάτζα μά σάρμπατουάρε μάρε σσά κου μάρε

Dimonie puțin mai jos, p. 250 (f. 72, 1): iată partea corespunzătoarea din originalul grecesc:

¹Ἐρ. Πέθεν κατάγεται αὐτὸς ὁ λαός;

²Ἀπ. Ἀπὸ τὸν Σήμη, ἀπὸ τοῦ ὄποιον τοὺς ἀπογόνους ἐκατάγετο ὁ Ἀνδραάμ, τὸν ὄποιον ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν Οὔρο τὴν πόλιν τῶν Χαλδαίων εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

(Intrebare: De unde se trage acest popor.

Răspuns: Din Sim dela descendenții căruia se trăgea Avraam, pe care l-a chemat Dumnezeu din cetatea Haldeilor Ur în pământul Hanaan) Ποικίλη διδασκαλία, ed. 2, p. 7—8, ed. 3, p. 41—42.

πρόξενος διότι καὶ αἱ ἑορταὶ καὶ αἱ πηγαγύρεις τῶν ἀλλων ἄγίων ὡφέλιμαις εἶναι καὶ ἀγιαῖς, ἀλλὰ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τὴν δοποίαν σήμερον ἑορτάζομεν, εἶναι τιμιωτέρα καὶ θαυμαστοτέρα etc.

θάντια σσά ἀξήρηα ουνάμηννλόρου πρώξενος κατρατζέ σσά σαρμπατώρρα σσά πανάγιηρρα ἀλαντόρη ἀγηλη πμούνε σάντου σσά ατζουτόρου ληηδάθεμου ηληδάκυ μου σάρμπατουαρηα ακουράτηλλήρη τηηστάμαρήε κάρε ἀζα ὅγηούρτασίμου ἐστε καμά τηνησήτα σσά κάμα κούθαβμε etc.

Damaschin Studitul Διήγησις μερικῶν θαυμάτων καὶ ιστοριῶν τῶν γεγονότων παρὰ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβρὶὴλ. Λόγος ΙΗ'.
Θησαυρός, ed. 1742 p. 247—273.

Inc.: Εἰς τρεῖς τάξεις εἶναι μειρασμένα τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένοι χριστιανοί· εἰς νοητά, εἰς αἰσθητά, καὶ εἰς μικτά· καὶ αἰσθητά μὲν λέγονται ὅσα βλέπονται μὲ τὰ ὅμματια, καὶ πιάνονται μὲ τὰ χέρια, καὶ καθολικά, ὅταν καταλαμβάνονται μὲ ταῖς πέντε αἰσθησεσ τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τὴν δρασιν, μὲ τὴν γεῦσιν, μὲ τὴν ἀκουήν, μὲ τὴν ὁσφρησιν καὶ μὲ τὴν ἀφήν, ἔχεινα εἶναι καὶ λέγονται αἰσθητά, ὡσὰν ἡ πέτραις, ὡσὰν τὰ ξύλα, ὡσὰν τὰ δένδρα καὶ ὡσὰν ἄλλα τινά etc.

Διδασκαλία προτρεπτικὴ περὶ νηστείας λεχθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Δαμασκηνοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τῆς ἀποτυρώσεως. Λόγος ΙΣΤ'.

Διδαχια αλ Γέρλ κ. στουδήτου δηῆγηησις μερηκών θαυμάτων κ. ηστωρηῶν τώνγεγωνωτον παρὰ τῶν πάμμεγηστον ταξηαρχῶν μηχαὴλ κ. γαβρηηλ λῶγος.
Jahresbericht, 6 p. 114—150
(f. 102—117).

Inc.: Πρή τρέη πάρτζα σάντου μπαρτζάτα ζνουήτηλε ἀλ ττουμητζά ηθλουησίτζαλη ττηκρηστσήνη ἡς ωὴτα ἡς ἔθητα καὶ ἡς μηκτὰ κ. ἐστητητα μέν λέγωντε ὁσαβλέποντε μεταωμάτηα καὶ πίανωντε με τὰ χέρηα κ. καθωληκὰ ὁσάν καταλανβάνουντε με τές πέντε ἐσθησεσ τουανθρωπου μετήν δρασιν μετήν γγεύσιν με τὴν ακώην μετήν οεφρησιν κ. μετήν αφήν εκύνα ἡνε κ. λέγωντε ἐσθητα ὁσαν ηπέτρες ὁσαν ταξηλα ὁσαν τὰ δέντρα κ. ὁσαν ἀλα τηνα etc.

Διδαχια απαρεσινλορ λεχθήσα παρὰ του ἐν μοναχής ελάχήστου ταμασκήνου τουηπώ δηακόνω κ. στουδίτου τηκυρηακύ εσπέρας τῆς απότηρώσεος λώγως ΙΕ.

Θησαυρός, ed. 1742 p. 229-236.

Jahresbericht, 6 p. 150-172
(f. 117b-125b).

Inc.: Συνήθεια ἔχουσιν οἱ βασιλεῖς, εὐλογημένοι χριστιανοί, ὅταν μέλλωσι νὰ στείλουν τοὺς στρατιώτας εἰς τὸν πόλεμον, στέκονται καὶ τοὺς παρατινοῦν καὶ τοὺς καθοδηγοῦν, καὶ μὲ τὰ λόγιά τους κάμνουντας καὶ καταφρονοῦν τὸν θάνατον ἀνάμεσον δὲ τῆς καθοδηγίας ἐκείνης τάσσονται καὶ χρίσματα καὶ δωρίσματα etc.

Inc.: Απτεττα αου αμηραράτζαλη σίλογησίτζα κρήστστήνη γκαννττου θαξπιτρηγάκα ουάστια λλάμπατηάρε σσάττου σσάλλήνηδάτζα σσάλλασπούνε ττήτούτε κάμουαρτε καὶ χάρηζματτα ττητούτε βαζλλαττούκα ἀμηντε etc.]